

Kaftan

– sehle-nisa-korkmaz · 01 Şubat 2024

Tarih 21 Aralık 2023...Ucu bucağı görünmeyen dağ eteğinden başlayıp zirvesine kadar engebelerle, tuzaklarla dolu olan bu yola Hatice hocamızın rehberliğinde başladım.

Bir sonbahar günüydü, ılık bir rüzgar esti önce, kulağıma Hafız dedi sessizce. Şaşırdım ilk önce,tanıdık bu kelime. Sonra" Nasıl?"dedim kendi kendime. Ayaklarım usul usul yürürken, dalmıştım bir deryanın içine. Sınıfa girdiğim ilk an, hocamla ilk tanışmam, ilk heyecanım verdiğim ilk ezberim. Yabancıydı herkes bana, güvercin ürkekliğinde sevgi dolu bakışlar mutlu günlerin muştusuydu sanki. Sabır yazardım boş bulduğum her yere sonra hemen siler yüreğime yazardım hiç çıkmasın diye. Bazen bir korku sarardı içimi " Ya bitmezse? Yol uzun ya sonunun göremezsem?" derdim. Gelgitlerimde olurdu bazen. Gün geldi " Buraya kadar, Olmuyor!" dedim. Ben dedim, yüreğim kal dedi. Gidebilir miydim ki, duam kabul olmuşken, görünmez sandığım yolu görmeye başlamışken. Hem bir sevdaydı Hafızlık, kolay olur muydu sevdalar? Kıştan sonra gelmez miydi baharlar? Şahitti tahta rahlem her halime. Hem sırdaş, hem arkadaşta en uzun gecelerime. Ay ışığını vurunca üzerine gözlerimi kamaştırır bir kere daha bağlardı beni kendine. Ümmetimin en şerefli demişti Peygamber efendimiz (sav), şefaati hakkı verdi Allah(cc) nardan uzak olacaktı Kur'anı hıfz eden bu beden, öyleyse geçmeliydi hançerden, işlemeliydi ilmek ilmek, aksi taktirde heba olmaz muydu onca emek.

Gözlerimi açtığım o sabah bir başkaydı. Adını koyamamış, içimi içime sığdıramamış koşmaya başlamıştım. Nihayet yol görünmüş, ayetler buket olmuş, duam makbul olmuştu. Dilimde son bir ayet! " Allah sabredenlerle beraberdir" diyerek, ben HAFIZ OLMUŞTUM.

Hafız Sehle Nisa Korkmaz